

Cartea lui Daniel - Numărul o sută optzeci și patru

Sabathul și Întruparea: Pietre de temelie ale procesului de sigilare millerit

Jeff Pippenger

2024-04-14

อรณิสต์สุดท้ายสำหรับชนรุ่นมิลเลอร์ไรต์ ผู้ซึ่งไม่ผ่านกระบวนการทดสอบ เริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1856 พร้อมกับการมาถึงของความสว่างที่เพิ่มพูนขึ้นเกี่ยวกับ “เจ็ดครึ่ง” ในเลวินิตี บทที่ยีสิบหก ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1856 ถึง ค.ศ. 1863 ข่าวสารแห่งเลาดีเซียได้กำหนดช่วงเวลาสุดท้ายภายในช่วงเวลาที่ยเริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ช่วงเวลานั้นได้รับการเป็นตัวแทนโดยข้อที่สิบสามถึงข้อที่สิบห้าแห่งดาเนียล บทที่สิบเอ็ด

Acea perioadă de timp este ilustrată nu numai de acele versete, ci și de istoria care a împlinit acele versete, precum și de mărturia geografică a Paniumului, care este și Cezareea lui Filip. Cezareea lui Filip a fost vizitată în mod deliberat de Hristos chiar înainte de cruce, iar crucea reprezintă legea duminicală, care este reprezentată de versetul șaisprezece. La 22 octombrie 1844, Leul din semniția lui Iuda a identificat doctrina Sabatului într-o lumină specială. Apoi, la sfârșitul aceluia proces de punere la probă, El a introdus o sporire a cunoștinței asupra „celor șapte vremi”, iar „cele șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase sunt o doctrină a Sabatului. Este porunca Sabatului privind odihna țării care constituie o paralelă directă cu porunca Sabatului privind odihna oamenilor. Profetia timpului de două mii cinci sute douăzeci de ani și cea de două mii trei sute de ani s-au încheiat amândouă la 22 octombrie 1844.

Perioada finală a procesului de încercare, din 1856 până în 1863, a constituit o revelație mai mare a Sabatului, care fusese pus într-o lumină deosebită la începutul procesului de sigilare și de încercare. Istoria reprezentată prin împlinirea versetelor treisprezece până la cincisprezece din Daniel unsprezece reprezintă perioada de încercare în care sigiliul lui Dumnezeu este imprimat pentru veșnicie asupra celor o sută patruzeci și patru de mii. În acea istorie, cele două toiege din Ezechiel sunt unite. Unirea celor două toiege reprezintă combinarea Divinității cu umanitatea, iar doctrina care strălucește într-o lumină deosebită în acea istorie este doctrina întrupării.

Đây là lý do vì sao, khi Phi-e-rơ xác nhận Đấng Christ là Con Đức Chúa Trời tại Sê-sa-rê Phi-líp, ông đã thừa nhận rằng Đấng Christ, với tư cách là Con Đức Chúa Trời, tiêu biểu cho bản tính kép của Ngài: là Con thiêng liêng của Đức Chúa Trời, Đấng đã mặc lấy xác thịt loài người, và bởi đó trở nên Con người.

„Pe măsură ce ucenicii cercetau profețiile care mărturiseau despre Hristos, ei au fost aduși în părtașie cu Dumnezeirea și au învățat despre Acela care Se înălțase la cer pentru a desăvârși lucrarea pe care o începuse pe pământ. Ei au recunoscut faptul că în El locuia o cunoaștere pe care nicio ființă omenească, neajutată de lucrarea divină, nu o putea cuprinde. Ei aveau nevoie de ajutorul Aceluia pe care împărați, proroci și oameni neprihăniți Îl vestiseră mai dinainte. Cu uimire au citit și au recitat descrierile profetice ale caracterului și lucrării Sale. Cât de slab

înțeleseseră ei Scripturile profetice! cât de înceți fuseseră în a primi marile adevăruri care mărturiseau despre Hristos! Privindu-L în umilința Sa, pe când umbla ca om între oameni, ei nu înțeleseseră taina întrupării Sale, caracterul dublu al naturii Sale. Ochii le erau ținuuți, astfel încât nu recunoșteau pe deplin dumnezeirea în omenire. Dar după ce au fost luminați de Duhul Sfânt, cât de mult doreau să-L vadă din nou și să se așeze la picioarele Lui!” Hristos, Lumina lumii, 507.

22 octombrie 1844 până în 1863 reprezintă timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Acea perioadă a început odată cu scoaterea în evidență a Sabatului ca adevărul special dintre multele adevăruri care sunt desigilate în timpul perioadei sigilării. Perioada a marcat începutul sunării celei de-a șaptea trâmbițe, care identifică momentul când taina lui Dumnezeu trebuia să fie sfârșită.

Dar în zilele glasului celui de-al șaptelea înger, când va începe să sune din trâmbiță, taina lui Dumnezeu se va sfârși, după cum a vestit robilor Săi, prorocilor. Apocalipsa 10:7.

Îngerul al șaptelea este, de asemenea, al treilea vai, căci sigilarea are loc în istorie atunci când războiul Islamului este activ. Dacă adventismul millerit ar fi fost credincios în perioada care a urmat după 22 octombrie 1844, Islamul, care fusese restrâns la 11 august 1840, ar fi fost eliberat.

„Dacă adventiștii, după marea dezamăgire din 1844, și-ar fi păstrat neclintită credința și ar fi urmat împreună, în unitate, providența deschisă a lui Dumnezeu, primind mesajul celui de-al treilea înger și proclamându-l lumii în puterea Duhului Sfânt, ar fi văzut mântuirea lui Dumnezeu, Domnul ar fi lucrat cu putere prin eforturile lor, lucrarea ar fi fost încheiată, iar Hristos ar fi venit până acum ca să-Și primească poporul la răsplata lui. Dar, în perioada de îndoială și nesiguranță care a urmat dezamăgirii, mulți dintre credincioșii adventiști au renunțat la credința lor.... Astfel, lucrarea a fost împiedicată, iar lumea a fost lăsată în întuneric. Dacă întregul corp adventist s-ar fi unit asupra poruncilor lui Dumnezeu și a credinței lui Isus, cât de cu totul diferită ar fi fost istoria noastră!” Evanghelizare, 695.

La 22 octombrie 1844, a început să sune a șaptea trâmbiță și a început să sune, de asemenea, și trâmbița Jubileului.

I soloț număra șapte sabate de ani, de șapte ori șapte ani; și zilele celor șapte sabate de ani să-ți fie patruzeci și nouă de ani. Apoi să faci să răsune trâmbița jubileului în ziua a zecea a lunii a șaptea; în ziua ispășirii să faceți să răsune trâmbița în toată țara voastră. Și să sfințiți anul al cincizecilea și să vestiți slobozenia în toată țara, pentru toți locuitorii ei: acesta să vă fie un jubileu; și fiecare să se întoarcă la moșia lui, și fiecare să se întoarcă la familia lui. Leviticul 25:8–10.

Когато започне времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, прозвучава тръба, която показва, че е настъпила войната, извършена от исляма, и тръба, която прогласява свобода за онези, които са били роби на греха. Едната тръба обозначава външната история, а другата представя вътрешната опитност на този заветен народ на последните дни. Тяхното робство бива облекчено, когато тяхната човешка природа бъде съединена с Неговата Божественост за вечността. Ред по ред, тези две тръби са една Тръба,

защото юбилейната тръба се надува само в Деня на умилюстивението, а Денят на умилюстивението започва, когато прозвучи седмата тръба на третото горко. Учението, което представляше и двете тръби в милеритското движение, беше светлината за съботата. Светлината, която представя и двете Тръби в тези последни дни, е учението за въплъщението. Ред по ред, съботата и учението за въплъщението са едно и също учение.

Мărturisirea lui Petru L-a identificat pe Mesia și, de asemenea, pe Fiul lui Dumnezeu. Mesia este Fiul lui Dumnezeu. Mesia este Creatorul reprezentat de Sabat.

„Pavel nu-L văzuse niciodată pe Hristos pe când locuia pe pământ. El auzise, într-adevăr, despre El și despre lucrările Sale, dar nu putea crede că Mesia cel făgăduit, Creatorul tuturor lumilor, Dătătorul tuturor binecuvântărilor, Se va arăta pe pământ ca un simplu om.” Schițe din viața lui Pavel, 256.

Sabata îl identifică pe Creator, iar Creatorul era Hristosul pe care l-a identificat Petru. Fiul lui Dumnezeu, pe care l-a identificat Petru, este Acela care S-a unit cu trup omenesc pentru a deveni Fiul omului. Fiul lui Dumnezeu reprezintă întruparea.

„Cristos le-a adus bărbaților și femeilor puterea de a birui. El a venit în această lume în chip omenesc, ca să trăiască drept om între oameni. El Și-a asumat răspunderile firii omenești, pentru a fi dovedit și încercat. În umanitatea Sa, El a fost părtaș al naturii divine. Prin întruparea Sa, El a dobândit într-un sens nou titlul de Fiu al lui Dumnezeu. Îngerul i-a spus Mariei: «Puterea Celui Preaînalt te va umbri; de aceea și Sfântul care Se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu» (Luca 1:35). Deși era Fiul unei ființe omenești, El a devenit Fiul lui Dumnezeu într-un sens nou. Astfel a stat El în lumea noastră — Fiul lui Dumnezeu, totuși unit prin naștere cu neamul omenesc.” Solii alese, cartea 1, 226.

La Cezareea lui Filip, mărturisirea în două părți a lui Petru i-a reprezentat pe cei o sută patruzeci și patru de mii care înțeleg că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, precum și doctrina Sabatului, care a fost luminată în 1844, împreună cu doctrina întrupării, care este recunoscută în zilele din urmă. Lumina acestui adevăr în două părți este descoperită la începutul și la sfârșitul perioadei sigilării, după cum mărturisesc istoria sigilării de la 22 octombrie 1844 până în 1863 și istoria celor două glasuri din capitolul optsprezece al cărții Apocalipsa.

În ambele linii Millerite ale procesului de sigilare și în linia profetică a sigilării din Apocalipsa optsprezece, există o încercare chiar la sfârșitul perioadei, în care o clasă este manifestată ca fecioare nechibzuite, așa cum s-a întâmplat din 1856 până în 1863, iar o clasă este manifestată ca fecioare înțelepte, din iulie 2023 până la legea duminicală care va veni în curând. Acea perioadă finală de încercare repetă începutul perioadei. Același înger care S-a coborât la 11 septembrie 2001 a venit ca Mihail pentru a-i chema pe morți la viață în 2023, pe unii la viață veșnică și pe alții la moarte veșnică. Când a venit, El Și-a condus poporul înapoi la temelii. Unii refuză să umble pe cărările cele vechi, unii umblă pe cărările cele vechi. Unii iau aminte la sunetul trâmbiței, unii refuză să audă.

Așa zice Domnul: „Stați în drumuri, priviți și întrebați de cărările cele vechi: unde este calea cea bună; și umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” Dar ei au zis: „Nu vom

umbla pe ea.” „Am pus și străjeri peste voi, zicând: «Luați aminte la sunetul trâmbiței.»” Dar ei au zis: „Nu vom lua aminte.” Ieremia 6:16, 17.

Mesajul reprezentat de trâmbița pe care o sună străjerii este dublu. Este a șaptea trâmbiță a islamului și trâmbița Jubileului a eliberării. Este mesajul unirii Dumnezeirii cu omenirea, care se împlinește prin taina întrupării și care produce un caracter pregătit pentru sigiliul lui Dumnezeu, care este Sabatul. Mesajul, lucrarea și împrejurările asociate cu acea perioadă finală a sigilării, care a început în iulie 2023, la douăzeci și doi de ani după 2001, sunt reprezentate de versetele treisprezece până la cincisprezece din capitolul unsprezece din Daniel și de vizita lui Hristos la Cezarea lui Filip din capitolul șaisprezece din Matei.

În parabola celor zece fecioare, toate fecioarele au adormit în timpul întârzierii. Isus le-a spus ucenicilor Săi că Lazăr doarme.

Aceste lucruri a spus El; și după aceea le-a zis: Prietenul nostru Lazăr doarme; dar Mă duc să-l trezesc din somn. Atunci ucenicii Lui au zis: Doamne, dacă doarme, se va face bine. Isus însă vorbea despre moartea lui; dar ei credeau că vorbește despre odihna în somn. Atunci Isus le-a spus pe față: Lazăr a murit. Ioan 11:10–14.

La sfârșitul celor douăzeci și una de zile, Daniel a văzut vedenia și se afla într-un somn adânc.

I ja, Daniel, sam jedan vidio viđenje; ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe viđenje, ali ih obuze silan drhtaj, te pobjogoše da se sakriju. Tako ostadoh sam, i vidjeh to veliko viđenje, i ne osta u meni snage; jer se moja ljepota u meni izobličila u raspadljivost, i ne zadržah snage. Ipak čuh glas njegovih riječi; i kad čuh glas njegovih riječi, padoh u dubok san licem k zemlji, s licem prema zemlji. Daniel 10:7–9.

Cei doi martori din Apocalipsa, capitolul unsprezece, au zăcut morți pe uliță timp de trei zile și jumătate, iar oasele moarte ale lui Ezechiel erau în vale. La 18 iulie 2020, timpul de întârziere al morții spirituale și al somnului a fost adus asupra fecioarelor mișcării îngerului al treilea. Trei ani mai târziu, a început procesul de trezire și de pregătire a poporului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, ca steagul Său și oștirea Sa puternică. Îngerul care a coborât la 18 iulie 2020 a desigilat un adevăr, așa cum fac întotdeauna îngerii când coboară.

Adevărul pe care l-a desigilat a fost experiența timpului de așteptare și a primei dezamăgiri. Poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă era atunci risipit, iar când procesul trezirii lor avea să sosească în istorie, li se va cere să recunoască și să mărturisească faptul că fuseseră risipiți și că se aflau în timpul de așteptare. Atunci au fost trimiși mulți îngeri, sau multe solii, pentru a întări mesajul timpului de așteptare.

„Aproape de încheierea soliei celui de-al doilea înger, am văzut o mare lumină din cer strălucind asupra poporului lui Dumnezeu. Razele acestei lumini păreau strălucitoare ca soarele. Și am auzit glasurile îngerilor strigând: «Iată, Mirele vine; ieșiți-I în întâmpinare!»”

„Aceasta a fost strigarea de la miezul nopții, care trebuia să dea putere soliei îngerului al doilea. Îngeri au fost trimiși din cer pentru a-i trezi pe sfinții descurajați și pentru a-i pregăti pentru marea lucrare dinaintea lor. Cei mai talentați oameni nu au fost cei dintâi care au primit

această solie. Îngeri au fost trimiși la cei smeriți și devotați și i-au constrâns să înalțe strigarea: «Iată, Mirele vine; ieșiți-I în întâmpinare!» Cei cărora le-a fost încredințată strigarea s-au grăbit și, în puterea Duhului Sfânt, au vestit solia și i-au trezit pe frații lor descurajați. Această lucrare nu stătea în înțelepciunea și învățătura oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu, iar sfinții Săi, care au auzit strigarea, nu i s-au putut împotrivi. Cei mai spirituali au primit această solie mai întâi, iar aceia care mai înainte conduseseră în lucrare au fost cei din urmă care au primit-o și au contribuit la întărirea strigării: «Iată, Mirele vine; ieșiți-I în întâmpinare!»»

„În fiecare parte a țării, a fost dată lumină asupra soliei celui de-al doilea înger, iar strigătul a topit inimile miilor. El a mers din cetate în cetate și din sat în sat, până când poporul lui Dumnezeu, care aștepta, a fost pe deplin trezit. În multe biserici, solia nu a fost îngăduită să fie vestită, iar o mare mulțime dintre aceia care aveau mărturia vie au părăsit aceste biserici căzute. O lucrare puternică a fost împlinită prin strigătul de la miezul nopții. Solia cerceta inimile, conducându-i pe credincioși să caute pentru ei înșiși o experiență vie. Ei știau că nu puteau să se sprijine unii pe alții.” Early Writings, 238.

Ankomst meddelande al Midnatt rop in liknelse identifierar när de duo klassar av jungfrur manifstar om de har olja. De visa har olja, de dåraktiga har den inte. Liknelse var uppfylld av arbete av Samuel Snow in Millerit historia, och in det arbetet var meddelande som Snow presenterade utvecklade som representerad av hans artiklar in de Milleritiska publikationerna av den tid perioden. Sedan när han anlände al Exeter lägermöte, vilket var från Augusti 12 till den 17, 1844, representeras också en period som slutligen ledde till dem vid mötet att lämna mötet och förkunna meddelande.

Există un „punct în timp” când solia Strigătului de la Miezul Nopții este pe deplin stabilită, iar în acel punct, pe baza pildei, timpul de probă se încheie pentru fecioare. Acel „punct în timp” este precedat de „o perioadă” în care solia este în curs de dezvoltare. Din iulie 2023, solia Strigătului de la Miezul Nopții s-a dezvoltat și, spre deosebire de împlinirea millerită, solia a fost transmisă în întreaga lume înainte de „încheierea timpului de probă”. Când timpul de probă s-a încheiat la sfârșitul adunării de la Exeter, solia a mers atunci în „fiecare parte a țării”, iar „lumina a fost dată asupra soliei celui de-al doilea înger, iar strigătul a topit inimile a mii de oameni. El a mers din cetate în cetate și din sat în sat, până când poporul lui Dumnezeu care aștepta a fost pe deplin trezit.”

În istoria noastră actuală, mesajul care a început să fie publicat în iulie 2023 se află acum în o sută douăzeci de țări din întreaga lume, iar articolele care reprezintă dezvoltarea mesajului Strigătului de la Miezul Nopții sunt disponibile în peste șaiszeci de limbi, iar articolele pot fi fie citite, fie ascultate.

Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând; și El a făcut-o cunoscută, trimițând-o prin îngerul Său la robul Său Ioan, care a mărturisit Cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos și tot ce a văzut. Ferice de cel ce citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea, căci vremea este aproape. Apocalipsa 1:1–3

Lumina acestui mesaj, astfel cum este reprezentată prin articole, a fost realizată în aproximativ șase luni de către două persoane.

„Dacă aceia care pot ajuta în — nu sunt treziți la simțul datoriei lor, nu vor recunoaște lucrarea lui Dumnezeu atunci când se va auzi strigătul cel tare al celui de-al treilea înger. Când lumina va porni pentru a lumina pământul, în loc să vină în ajutorul Domnului, ei vor dori să îngrădească lucrarea Sa ca s-o facă să corespundă ideilor lor înguste. Lasă-mă să-ți spun că Domnul va lucra în această ultimă lucrare într-un mod foarte ieșit din ordinea obișnuită a lucrurilor și într-un fel care va fi contrar oricărei planificări omenești. Vor fi printre noi aceia care vor dori întotdeauna să controleze lucrarea lui Dumnezeu, să dicteze chiar și ce mișcări trebuie făcute atunci când lucrarea înaintează sub călăuzirea îngerului care se unește cu cel de-al treilea înger în solia ce trebuie dată lumii. Dumnezeu va folosi căi și mijloace prin care se va vedea că El ia frâiele în propriile Sale mâini. Lucrătorii vor fi surprinși de mijloacele simple pe care El le va folosi pentru a aduce la îndeplinire și a desăvârși lucrarea Sa de neprihănire.”
Testimonies to Ministers, 300.

ස්ත්‍රීරියදා ගෝත්‍රයේ සිංහයා දැන් තම අවසාන දිනවල ජනතාව ඩානියලේ 11 වන පරිච්ඡේදයේ 13 සිට 15 දක්වා වාක්‍යයන් වනෙ ගනෙවින් ඇත; එයින් කිරි.පූ. 200 සිට කිරි.පූ. 63 දක්වා ඉතිහාසයෙන් නිරූපිත ඉතිහාසයද, මන්තවේ 16 වන පරිච්ඡේදයද, කිරිස්තූස් වහන්සේගේ කසෙරියා පිලිප්පියගේ සංචාරයේ ඉතිහාසයද විවෘත කරයි. අනාවැකිද, ඒවා ඉටු වූ ඉතිහාසයද, අවසාන දින දක්වා මුද්දිරා නබා තිබූ ඩානියලේ ගිරන්ඵයේ එම කොටස සමඟ එකිනකෙට සමීපීරණ ලසෙ ගැළපේ. ඩානියලේ සහ එළිදරව් ගිරන්ඵ දෙක එකම ගිරන්ඵයක් වන බැවින්, අවසාන දිනවලදී, කුරුණාවගේ කාලය අවසන් වීමට අසන්නව, යෝසූස් කිරිස්තූස්ගේ එළිදරව්ව මුද්දිරා ඉවත් කරනු ලබයි; එම එළිදරව්වට අවසාන දිනවලට අදාළ ඩානියලේ ගිරන්ඵයේ කොටසද අන්තර්ගත වේ. එක්සටෙර් කදවුරු රැස්වීමේ අවසානය සඳහා කාලය ලඟා වී ඇත.

Na elobeli ngai: “Kanga elembo te maloba ya esakweli ya buku oyo, mpo ntango ekómi pene. Oyo azali sembo te, tika ete azala kaka sembo te lisusu; mpe oyo azali mbindo, tika ete azala kaka mbindo lisusu; mpe oyo azali moyengebene, tika ete azala kaka moyengebene lisusu; mpe oyo azali mosantu, tika ete azala kaka mosantu lisusu.” Emoniseli 22:10, 11.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci de auzirea cuvintelor Domnului. Vor pribegi de la o mare la alta și de la miazănoapte până la răsărit; vor alerga încoace și încolo ca să caute cuvântul Domnului, și nu-l vor găsi. În ziua aceea, fecioarele cele frumoase și tinerii vor leșina de sete. Cei ce jură pe păcatul Samariei și zic: „Viu este dumnezeul tău, Dane!” și: „Vie este calea Beer-Șebeii!”, aceia vor cădea și nu se vor mai ridica niciodată. Amos 8:11–14.